

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/39/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200917
Dátum vydania rozhodnutia:	10.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200917.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P.R.,
Q., A., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Námestie slobody 12, Bratislava, v konaní o
preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2N 2139/2012, ev.č. 3212/12 zo dňa 03. októbra
2012 v spojení s rozhodnutím č. 2N 2139/12, ev.č. 471/2012 zo dňa 29. júna 2012, konajúc o odvolaní
žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2012-12 zo dňa 10. apríla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/122/2012-12 zo dňa 10.
apríla 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp.
zn. 21S/122/2012 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), z dôvodu
nepreukázania splnenia procesných podmienok konania podľa § 250a O.s.p. Žalobca nepreukázal
zvolenie advokáta pre toto konanie a po tom, čo oznámil, že sa obrátil na Centrum právnej pomoci,
prvostupňový súd opakovane vyzval žalobcu, aby preukázal, že podal Centru právnej pomoci žiadosť o
poskytnutie právnej pomoci. Žalobca na výzvy súdu nereagoval.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca odvolaním, v ktorom uviedol, že e-mailom podané odvolanie
proti procesnému (nemeritórnemu) rozhodnutiu je plne v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p., neobsahujúc návrh
vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými
prostriedkami je právne relevantné bez ďalšieho dopĺňania v písomnej forme. Poukázal na § 10 ods. 5 a
§ 14c zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a
doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o

živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 327/2005 Z.z.). Podľa názoru žalobcu boli tieto zákonné ustanovenia porušené. Krajský súd v Žiline mal predmetnú vec postúpiť Krajskému súdu v Banskej Bystrici, pričom sa v konaní malo postupovať podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. a nie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Krajský súd si nezaobstaral administratívny spis, čím bol neúplne zistený skutkový stav. Žalobca tiež namietal nesprávne a neúplné označenie žalovaných, keď prvostupňový súd v záhlaví akceptoval len žalovaného v 2. rade, hoci jeho právomoc bola prekročená a vydal ničotné rozhodnutie namiesto súdu. Takéto rozhodnutie je podľa žalobcu právne neúčinné a nie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu. V konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. nie je potrebné zastúpenie advokátom, prvostupňový súd ho však v tomto konaní požadoval.

Žalobca navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že vec má postúpiť Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril. Odvolanie mu bolo doručené dňa 05.06.2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdí.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 41 ods. 2 O.s.p. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 250l ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a, alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 247 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 247 ods. 3 O.s.p. predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) o odvolaní proti rozhodnutiu orgánu právnickej osoby rozhoduje útvár ustanovený zákonom, a ak ho zákon neustanovuje, útvár určený jej štatútom; ak taký útvár nie je, rozhoduje orgán, ktorý ju zriadil alebo založil.

Proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal (§ 53 správneho poriadku).

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. rozhodnutie o predbežnom poskytnutí právnej pomoci musí obsahovať okrem náležitostí podľa osobitného predpisu aj poučenie žiadateľa o možnosti dodatočného vyúčtovania trov vo výške určenej osobitným predpisom, ak sa po posúdení podmienok na vznik nároku na poskytnutie právnej pomoci zistí, že žiadateľ nespĺňa podmienky na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosti uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní; centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1; túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na príslušný krajský súd; o tomto centre žiadateľa náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

V prejednávacom prípade žalobca napadol rozhodnutie Centra právnej pomoci č. 2N 2139/12, ev. č. 471/2012 zo dňa 29.06.2012 v spojení s rozhodnutím č. 2N 2139/2012, ev.č. 3212/2012 zo dňa 03.10.2012. Žalobca s podanou žiadosťou požiadal Centrum právnej pomoci aj o predbežné poskytnutie právnej pomoci. Rozhodovanie o poskytnutí predbežnej právnej pomoci sa spravuje ustanoveniami § 11 ods. 1, 2 zákona č. 327/2005 Z.z., z ktorých vyplýva, že toto konanie je jednostupňové bez možnosti podať odvolanie na správny orgán, ako aj na správny súd v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. Takéto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť jeho doručením a podlieha súdnemu prieskumu v zmysle § 247 ods. 3 O.s.p. podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Ustanovenie § 41 ods. 2 O.s.p. predstavuje interpretačné pravidlo, ktoré umožňuje vykonať posúdenie podania tak, aby bol jeho výklad zodpovedajúci vôli tej osoby, ktorá daný úkon podáva. Každý procesný úkon sa posudzuje podľa jeho skutočného obsahu, aj keď je nesprávne označený. Súd môže postupovať podľa tohto ustanovenia, ak je z obsahu podania nad všetky pochybnosti zrejmé o aký procesný úkon v

skutočnosti ide. Žalobca sa domáhal preskúmania rozhodnutia, presne špecifikovaného jeho číslom a dátumom vydania v podanej žalobe. Nakoľko štátne orgány môžu konať len na základe ústavy v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, prvostupňový súd nemal inú možnosť, ako postupovať podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p., kde sa pre konanie vyžaduje zastúpenie žalobcu advokátom. Všetky ustanovenia právnych predpisov je potrebné vykladať v ich vzájomnej súvislosti a podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je možné preskúmať tie rozhodnutia Centra právnej pomoci, ktorými bolo rozhodnuté podľa § 10 zákona č. 327/2005 Z.z. o nároku na poskytnutie právnej pomoci, avšak v prejednávacom prípade bolo o žiadosti žalobcu rozhodnuté podľa § 11 zákona č. 327/2005 Z.z. o predbežnom poskytnutí právnej pomoci. Tieto dve konania sa spravujú iným právnym režimom a nie je ich možné zamieňať. Osobitný zákon neustanovil, že rozhodnutia o predbežnom poskytnutí právnej pomoci, vydané v zmysle § 11 zákona č. 327/2005 Z.z. mali byť správnym súdom preskúmané podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. Práve naopak, v § 11 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. je jednoznačne ustanovené, že proti takémuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie tak na správny orgán, ako aj na súd. Z toho vyplýva, že tieto rozhodnutia je možné preskúmať v správnom súdnictve len postupom podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. ako právoplatné rozhodnutie.

Pre úplnosť senát odvolacieho súdu dodáva, že odvolanie ako riadny opravný prostriedok, keďže patrí medzi najvýznamnejšie dispozitívne procesné úkony účastníka konania, je návrhom vo veci samej. Nie je rozhodujúce, či ide o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, rozhodujúcou skutočnosťou je právna relevantnosť podania účastníka súdneho konania na konanie alebo jeho predmet, resp. simultánne aj na konanie aj na jeho predmet. Riadne podané odvolanie má významné procesné účinky; odkladný (suspenzívny) a devolutívny účinok. Preto je doplnenie podania, ktoré by svojim obsahom mohlo byť odvolaním, opodstatnené. Každé odvolanie podané elektronickými prostriedkami bez zaručeného elektronického podpisu je potrebné v stanovenej lehote doplniť aj písomne, alebo ústne do zápisnice.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemal úspech.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.